

Izhaja vsakega 7., 15., 22. in 30. v mesecu. — Uredništvo in upravništvo: Ljubljana, Turjaški trg št. 2. — Naročnina znaša mesečno Din 4.—.

LETO II.

LJUBLJANA, nedelja, 22. julija 1923.

Štev. 27.

Proletarijatu Slovenije!

RUDARJI V STAVKI.

Avantgarda slovenskega delavstva — Irboveljski rudarji, so bili prisiljeni da stopijo v stavko, ker jih je Irboveljska družba hotela izstradati in pahnila še v večjo bedo in pomanjkanje, kot so ga preživljali doslej.

Boj za goli obstanek bijejo Irboveljski rudarji s Irboveljsko družbo. Vsled neznošnih življenskih razmer in vedno naraščajoče draginje so bili rudarji prisiljeni, da zahtevajo povišanje svojih minimalnih plač od 25.— na 36.— dinarjev pri IV. kategoriji, če niso hoteli pustiti, da jim žene in otroci poginejo od bede in pomanjkanja. Irboveljska družba, katere akcionarji so za 1922 leto »zaradili« nad 900% dobičke, je odklonila zahteve rudarjev in jih s tem pognala v štrajk, računajoč, da že ilak gladni rudarji ne bodo mogli vzdržati v borbi do zmage.

Sodrug! Ta nakana Irboveljske družbe se mora ponesrečiti! Rudarji morajo vzdržati v boju do zmage! Slovenski in jugoslovanski proletarijat mora priskočiti rudarjem v njihovem boju na pomoč in jim nuditi materialne in moralne pomoči. Posebno rudarji v državnih rudnikih v Krmelju in rudarji iz južnih krajev morajo v polni meri priskočiti na pomoč, ker od izida tega mezdne boja zavisi tudi bodoči ma-

terijalni položaj rudarjev v ostalih podjetjih.

V pričakovanju, da bode celokupen delavski razred Jugoslavije pokazal dejansko solidarnost s Irboveljskimi rudarji, pozivlja stankovni odbor v sporazumu z Z. N. S. O. vse v C. R. S. O. J. in G. R. S. organizirane delavce, da na skupnih shodih manifestirajo za upravičene zahteve Irboveljskih rudarjev in da se povsodi prične z nabiranjem prostovoljnih prispevkov za stavkujoče, katere se bo delilo samo onim, ki se vsled boleznialienakih nesreč niso mogli dovolj pripraviti na dolgo trajno stavko.

Nabrane prispevke je pošiljali na upravništvo Stankovne Borbe, ki je razposlala tudi nabiralne pole in poštne položnice. Rezultat te nabiralne akcije bo objavljen v Stankovni Borbi.

Sodrug! pokažite kapitalistom, da smo proletarci solidarni in to ne samo v besedah ampak tudi v dejanju.

Rudarji morajo in bodo zmagali, ker za njimi stoji celokupen delavski razred Jugoslavije.

Zivela zmagava rudarjev!

Stankovni odbor rudarjev.

6.30 Din na uro in da druga podjelja plačujejo svoje delavce po 10 do 15 Din na uro, spozna, da zahteve niso nikakor prebirane, ampak celo pod povprečnimi za služki ostalega delavstva. In doklade? Za ženo 15.50 Din in za vsakega otroka 12.50 Din dnevno, ali je to prebirano? Ali se more danes kdo preživljati z 10 ali 15 Din dnevno? Rudarske zahteve niso prebirane!

Ko je poleg gori omenjenega predloga, po katerem bi se imele sedanje plače znižati mesto zvišati, vstal ravnatelj Heinrich celo proti temu, da bi prišlo v tabelo za izračunavanje minimalne mezde tudi milo, mleko, jajca itd., češ da te potrebščine niso potrebne za rudarje, so zastopniki rudarjev uvideli, da je vsak poskus sporazuma nemogoč z ravnateljem, ki odreka svojim delavcem pravico do mila, mleka in jajc.

Zaupniki so brezuspešen rezultat pogajanj sporočili rudarjem v revirjih, ki so v znak protesta stopili spontano v stavko, ki je izbruhnila v petek, dne 20. julija zjutraj.

Pokrajinska vlada je za petek, 20. julija sklicala zopetna pogajanja, ki pa še niso končana, ko gre to poročilo v tisk. Če bo Irboveljska družba pokazala dobro voljo, da je pripravljena plačati svoje delavce tako, da bodo mogli živeti kot ljudje, smo prepričani, da bo stavka že v soboto končana.

Če pa je Irboveljskim akcionarjem, med katerimi se nahaja tudi nekaj slovenskih »rodoljubov«, več za 900% profite, kot za življenje 10.000 rudarjev, tedaj bodo pač rudarji prisiljeni, da

vsrajajo v borbi do konca — do popolne zmage.

Irboveljska družba bo gotovo poskušala, da pod raznimi prevezami dobi v svoje revirje vojasivo, kakor je to poskušala tudi pri drugih mezdnih gibanjih. Upamo, da državne oblasti ne bodo dopustile, da bi se vojaštvo vporabljal za lake posle, ki so nevredni vojaškega stanu.

Za vzdrževanje miru in reda ni potreba v revirjih niti vojaštva niti žandarmerije. Rudarji se zavedajo, da je v njihovem lastnem interesu, da se vzdrži red in mir in ga bodo znali tudi sami vzdržati kakor so ga vzdržali sami tudi doslej, kadar so bili v mezdnem boju.

Na Irboveljski družbi je ležeče, kako dolgo bo trajal rudarski štrajk. Kadar bo pristala na plače, ki bodo zasigurale pošten obstoj delavstva, bo štrajk končan, rudarji pa niso voljni več, da bi stradali in poginjali za profite akcionarjev. Če že morajo poginiti, bodo storili to raje doma v svojem stanovanju, skupno s svojo družino, kot pa v rovu, garajoč za gospode, ki niti ne vedo, kje so revirji.

Z ozirom na alarmanne vesti o nameravanem puču, ki ga pripravlja baje Radić in drugi političarji, izjavljajo rudarji ponovno, da je njihov boj samo mezdni boj in da bo stavka takoj izvršena, čim jim bodo zasigurane mezde, ki jim bodo zagotovile pošteno človeško življenje. Strogo bodo pazili rudarji na to, da njihov mezdni boj ne bo izkoriščala katerasizebodi politična skupina v svoje strankarske namene.

Rudarji v boju za svoj obstanek.

Pred štirimi tedni so rudarji vložili Irboveljski družbi svoje zahteve za zboljšanje gmojnega položaja, ki je vsled naraščajoče draginje in pomanjkljive tabele za izračunavanje eksistenčnega minimuma postal nevzdržljiv. Upali so, da bodo akcionarji Irboveljske družbe, ki so za leto 1922 dosegli 900% dobičke, upoštevali tudi beden položaj onih delavcev, ki so jim prigarali te velikanske profite in da bodo ugodili zahtevam rudarjev, ki so zahtevali malenkostno povišanje mezd za 40% na dosedanje prejemke. Toda Irboveljska družba, ki letno profitira težke milijone, se je postavila na popolno odklonilno stališče napram rudarskim zahtevam ter je hotela vladi dokazati, da je ta mezdni boj rudarjev — političen, za katerim stojijo samo komunisti, ne pa gladne množice rudarskega delavstva.

To denunciacijo Irboveljske družbe so rudarji sijajno ovrgli na ta način, da so se vse rudarske organizacije brez razlike svetovnega naziranja in političnih prepričanj izrekle solidarne s stavljenimi zahtevami in da so rudarji napravili enotno fronto proti Irboveljski družbi. Ko je Irboveljski družbi spodelatela nakana, da mezdno gibanje rudarjev proklamira za protidrjavno in politično, si je od svojih agentov pustila napisati pismo, v katerem neki »odbor samcev«, ki ni nikdar obstojal, izjavlja, da je proti družinskim dokladam in da se vsled tega ne strinja s stavljenimi zahtevami. Samski rudarji so na vseh sestankih (shode oblasti

prepovedujejo) protestirali proti takim nekvalificiranim sredstvom v mezdnih pogajanjih in povsodi so se izrekli za zahteve tudi samski delavci. Tudi ti plačani agentje, ki so poskušali hujskati samce, niso mogli uspehi, da bi napravili med rudarji razdor, ker rudarji se dobro zavedajo, da so močni in nepremagljivi, dokler so enotni in da se ne smejo pustiti speljati na led od agentov Irboveljske družbe.

Kako je inž. Heinrich izzival rudarje na prvih dveh pogajanjih, smo v »Stankovni Borbi« že poročali. Da so take izjave zastopnika družbe rudarje ogorčile, se ni čuditi.

Še bolj pa kot na prvih dveh pogajanjih je izzival rudarje ravn. Skubic, bivši avstrijski generalštabni oficir, sedaj mogočen ravnatelj »nacionalizirane« Irboveljske družbe. Medtem, ko je na drugih pogajanjih inž. Heinrich predlagal, da odpadejo družinske doklade in da naj znaša minimalna mezda pri III. kategoriji 40 Din, je inž. Skubic šel s svojim predlogom še nižje. On je predlagal, da naj bodo mezde samo 39 Din, poleg družinskih doklad pa naj odpade tudi nabavni prispevek.

Po predlogu ravnatelja Skubica bi bila minimalna plača pri rudarju z dvema otrokoma za 2 Din na dan manjša kot doslej, a pri delavcu s pet otroci za 5.60 Din nižja kot doslej.

Ravnatelj Skubic je zahteve proglasil za prebirane. Toda, ko človek vidi, da rudarji ne zahtevajo več kot 36,41, 47 in 51 Din na dan, kar znaša le 4.50 do

Strokovno vprašanje na seji razširjene eksekutive komunistične internacionale.

(Konec.)

V.

V onih deželah, kjer se nahajajo delavci raznih narodnosti, se morajo komunisti boriti za to, da pripadajo vsi delavci vseh narodnosti in ras eni enotni zvezi.

Toda v tem boju proti narodnostnim predsodkom med delavstvom, morajo pa komunisti z isto odločnostjo nastopiti proti onim elementom, ki hočejo pod praporom mednarodnosti ovirati svoboden razvoj zatirane narodnosti.

Tam, kjer so delavske mase vsled dolgotrajne nacionalistične gonje razdvojene in podeljene v dva nacionalistična tabora, morajo komunisti s posebno pažnjo zavzeti se za vsak nastali spor in ga ublažiti, ker bi se v nasprotnem slučaju samo podvojil narodnostni boj med delavstvom, ki bi zelo oviral združenje revolucionarnega proletarijata.

VI.

Cepljenju strokovnih organizacij polum reformistov (Amsterdamcev) se moramo z vso odločnostjo upreti. Če izključijo posamezne grupe ali celo cele zveze, se mora vse mere preduzeti, da se drži izključene skupaj in posku-

siti moramo vse, da se jih sprejme nazaj. Nikdar ne smemo opozicijonalne elemente, ki simpatizirajo z izključenimi, poleginiti iz organizacij.

V deželah, kjer obstojajo reformistične in revolucionarne strokovne organizacije, se morajo izključene grupe pridružiti revolucionarnim strokovnim organizacijam. Vendar pa se morajo tudi v teh deželah izključeni posamezniki ali izključene grupe boriti za sprejem v svoje organizacije.

VII.

Razširjena seja kominlerne poziva celokupen strankin tisk, da pazljivejše zasleduje delovanje revolucionarnih strokovnih organizacij in delovanje opozicijonalnih revolucionarnih manjšin in frakcij v reformističnih organizacijah. Posebno važnost je polagati izdajanju agitatorično - propagandne strokovne literature. Pošiljali je treba redna poročila o gibanju v posameznih deželah, da bi se izkušnje v eni deželi moglo izkoristiti v mednarodnem gibanju.

VIII.

Vsak član K. I. je dolžan biti aktiven član svoje strokovne organizacije ozi-

roma opozicijske frakcije. Delovanje komunistov v strokovnih organizacijah mora biti v skladu s programom Rdeče Stokovne internacionale. Vse sekcije K. I. morajo napeti vse sile, da združijo celokupen organiziran proletarijat pod prapor R. S. I.

IX.

Razširjena seja K. I. sprejema z odobravanjem na znanje dogovor med

transportnimi delavci in med kovinarji in poziva vse komunistične stranke, da podpirajo najenergičnejše vsako akcijo za ujedinjenje razcepljenega strokovnega pokreta. Podpirati morajo inicijativno transportnih delavcev in kovinarjev in skrbeti, da pride tudi po ostalih strokah do enakih dogovorov, ki pripravljajo pot tudi k organizatoričnemu ujedinjenju strokovnih organizacij. —

Obratno ravnateljstvo juž. žel. svojim uslužbencem in delavcem.

Izigravanje železničarjev.

Akcijski odbor juž. žel. je vložil pred kratkim časom pri obratnem ravnateljstvu spomenico, v kateri je opozoril na razne krivice, pod katerimi lpe železničarji in v kateri je pozival obratno ravnateljstvo, da ne prikrajuje železničarjem pravic, do katerih imajo po zakonu in službenih predpisih pravico.

Na to spomenico je obratno ravnateljstvo odgovorilo. Odgovor ima sicer datum z dne 10. junija, zaupniki so ga pa sprejeli šel 12. julija. Kako znajo gospodje pri južni železnici zavijati resnico, bo vsak železničar razvidel iz odgovora. Komentarija ta odgovor ne potrebuje.

Obratno ravnateljstvo juž. žel. Ljubljana.
Štev. 5018-1-23. Ljubljana, 10. jun. 1923.
Predmet: Rešitev raznih vlog splošnega personalnega značaja.

Akcijskemu odboru juž. železnice
v
Ljubljani.

Naslov nam je predložil pred kratkim več vlog v pretres, odnosno v rešitev. Pred podrobno razpravo pa se nam v pravilno presojo našega stališča zdi potrebno, da označimo one smernice, katerih smo se pri presoji personalnih vprašani ves čas morali držati.

Že od ustanovitve obratnega ravnateljstva sem je stal upravni svet na stališču, da je treba v personalnih zadevah povsem slediti vzgledu državnih železnic. Bila je sicer to želja in zahteva osebja samega, ni pa dvomila, da se je že upoštevalo okolnost, da se podjetje podpira. Naslov je dalje znano, da se nahajamo v štadiju podzavljenja. Tu pa so tri činenice, katere že obvezno pripravljajo in usmerjajo končni prehod v državni obrat. Te so »Regime provisoire«, veljaven od 1. januarja 1921. »Beneški dogovor«, dogovorjen v juliju 1922 in »Rimski akord«, sklenjen v marcu 1923.

Že »Regime provisoire« uvaža možnost državne finančne kontrole. »Beneški dogovor« in »Rimski akord« pa že določata striktno, da je vsaka izprememba v položaju osebja mogoča le, če v lo priloži država po svojih zastopnikih v upravnem svetu. Ker gre od 1. januarja 1923, takorekoč ves obrat že na račun države, je s stališča teh zastopnikov seveda umljivo, da jim služijo pri presoji in odločitvi kot merilo razmere državnih železnic in da nam izpodbijajo vsak predlog, čim vsebuje ta kako izpremembo v prejemkih ali organizaciji našega osebja, katere niso v skladu z razmerami pri državnih železnicah.

Zato je ugotovitev raznim prošnjam uslužbenstva v smeri izprememb ali zboljšanja položaja osebja preko mere državnih železnic že v naprej izključeno in so vsi taki predlogi obratnega ravnateljstva brezpredmetni.

Toliko na splošno v pojasnilo.

Naša pripomba k uvodu: Južni železničarji so si od l. 1907 do 1912 priborili precenico poboljšanje svojega položaja in izrecno se v okrožnici 385 a in še pozneje v drugih okrožnicah navaja: vsako poboljšanje pri drž. žel. se ima izvesti tudi za juž. žel. Izdajanje se ne sme urediti na ta način, da bi bilo na škodo uslužbencev ter se imajo vse njihove pridobitve čuvati. Strogo je na to paziti, da ne bi bili pri napredovanju prikrašani. V odgovoru obr. ravn. juž. žel. se navaja, da se je to izvršilo na željo osebja, kar pa ne odgovarja resnici. Osebjem je želelo poboljšanja, obr. ravn. je pa uvedlo poslabšanje. Osebjem je zahtevalo, da se doklade urede analogno državnim železničarjem, juž. žel. se temu upira. Zakaj ne daste strojnemu in vlakovnemu osebju odškodnine za zamude po vzorcu srbskih železnic? Zakaj ne daste poleg kilometrine in nagrade še posebno nagrado za štedenje premoga po vzorcu srbskih železnic? Ta nagrada znaša mesečno od 1000 do 1600 Din in drž. žel. v Zagrebu je imela po tem vzorcu sedaj izplačati to nagrado, ali jo je odpustila nazaj na ministrstvo saobračaja, češ, gotovo se je ono zmotilo, ter zahteva še ponovno dovoljenja, ako se sme to izplačati. Obr. ravn. juž. žel. trdi, da sedaj ni več »Regime provisoire« in da stoji pod državno kontrolo. Vprašamo: Ali je tudi za novo leto

stalo pod kontrolo? Govori se, da so si neki gospodje med seboj delili razne nagrade do 40.000 Din. Ali je to lista kontrola? Vprašamo obr. ravn. j. ž., ali je tudi uvaževalo državno kontrolo dne 13. I. m., ko se je razpravljalo o nagradah za štedenje premoga do 40.000 Din. Verjetno je, da ni bilo čuti o tej kontroli, ker je bil pregoš dim v sobi, tako da je silil pri vsaki špranji na prosto.

Volitev v odbor bolniške blagajne.

Konkretno pripominjamo k predlogu naslova glede volitve odbora bolniške blagajne, da je zadeva v obravnavi s »Središnjim uredom« v Zagrebu in bo po našem mnenju, čim bodo dani pogoji, ugodno rešena.

Pripomba. Obratno ravnateljstvo je v bolniško blagajno enostavno imenovalo zastopnike delavstva. Verjetno je, da se boje izvoljenih zastopnikov. Govori se, da bi si potem ne mogli deliti razne nagrade po 10.000 Din za vzorno upravljanje bolniške blagajne.

Kraške doklade.

Predlogu za izplačilo 10% kraške doklade od dinarskih plač ni mogoče ugoditi. »Prevedba« predvideva samo izplačilo starostnih doklad v dinarski valuti. Ker tudi državna železnica te doklade ni prevedla, je po uvodnih pripombah umljivo, da jih ni ne moremo prevesti. Isto velja o močvirski dokladi.

Pripomba. Upravni svet na Dunaju se je striktno izrekel, da ako se kako poslabšanje izvrši pri drž. žel., da juž. žel. tega ne bo storila. Gospodje pri obr. ravn. v Ljubljani pa tega nočejo uvaževati, kar je upr. svet sklenil dogovorno z zastopniki osebja, kraške doklade so priznane in so bile samovoljno ukinjene.

Personalna komisija.

Ustanovitev samostojne personalne komisije za naše območje je obratno ravnateljstvo že leta 1919 inicijativno predlagalo upravnemu svetu. Uspelo pa s svojim predlogom ni, dovolila se je samo ustanovitev disciplinarne komisije. Ker take ustanove državne železnice v celoti nimajo in je tudi lankoletni osnutek železniške pragmatike ne predvideva, ni misliti na kakšen uspeh v tem smislu ev. podvzetih novih korakov.

Pripomba. Obratno ravnateljstvo je oviralo ustanovitev samostojne personalne komisije, kar izrečno dokazuje vse dosedanje postopanje uprave in preganjanje zaupnikov. Da pa osnutek službene pragmatike tega ne predvideva, to je jalov zgovor, gospodje. Ali nočete razumeti, kaj predvideva zakon o zaščiti delavcev, ki izrečno to naglašata tudi za nameščeno osebo!

Izprememba § 51 službenega reda.

Izprememba § 51 »službenega reda« in zvišanje denarnih kazni je v zvezi in del »Prevedbe«. Izprememba je bila izvršena s sklepom upravnega sveta in v smislu § 57 istega »Službenega reda«.

Pripomba. Čudna hrditev! Toraj to je del »Prevedbe«, kraške doklade pa niso del »Prevedbe«. En odgovor bide drugega.

Pisarniški pavšal.

Povišek pisarniškega pavšala je v predlogu že eno leto izdelan. Ni pa nam iz uvodno omenjenih vzrokov mogoče dobiti odobrenje upravnega sveta.

Pripomba. Ni mogoče dobiti iz uvodoma navedenih vzrokov, pravi ravnateljstvo. Ali mogoče prekaša 40.000 Din?? Ha. Ha.

Izenačenje dopustov.

Izenačenje dopustov je pač administrativna zadeva in je za enkrat, tudi če bi sicer to šlo brez dovoljenja državnih zastopnikov, ne gre uvajati, posebno še, ker bode pragmatika v tem pogledu itak donesla novih smernic.

Pripomba. Bi šlo brez izrecnega izvajanja drž. zastopnikov. Torej naravnost rečeno, mi tega nočemo, zato je za čakamo, da pride pragmatika. Tukaj se vas vidi, gospodje!

Osnovnice za odmero pokojnin in ukinjenje ene peninke (1/2).

Uvedba novih osnovnic za odmero pokojnin je nujna in logična posledica »Prevedbe«. Ukinjenje peninke, vsštevne v pokojnino, je v zvezi z ukinjenjem stanarine; toisto je storila tudi državna železnica. Glede povrnitve prispevkov za petinko plače, vplačanih do 1. maja 1921, pa je naše

mnenje, da se imajo za to zavzeti predvsem izvoljeni zastopniki — člani v upravnih odborih pokojninskih skladov.

Pripomba. Člani upravnih odborov pokojninskih skladov so se za to zavzeli ali vi ste delali na vse kriplje, da to preprečite!

Delavski odbori.

Ustanove delavskih odborov iz razlogov, kateri so bili merodajni za personalno komisijo, ni bilo in ni mogoče upeljati. Menimo pa, da je ekvivalent za to podan po zakonu o zaščiti delavcev z dne 28. februarja 1922, katerega se delavstvo, če so za

to podani zakonski razlogi, vsak čas lahko posluži.

Pripomba. Gospodje si pač po svoje razlagajo zakon o zaščiti delavcev.

Ukinjenje stanarine.

Stanarina je bila po »Prevedbi« ukinjena, ukinila jo je tudi državna železnica. Obratno ravnateljstvo na to nima ingerence.

Pripomba. Obstoja po pragmatiki srbijanskih železničarjev, kako more trditi obratno ravnateljstvo južne železnice, da nima ingerence na tem.

(Dalje sledi.)

Meščanska justica.

S. M. Žorga je v »Delavskih Novicah« objavil odprto pismo na državno pravdništvu, v katerem je opozoril oblast in javnost na nevarnost, ki preči uslužbencem in poljuočemu občinstvu, ker ima državna železnica na Jesenicah v obratu stroj, pri katerem obstoja nevarnost, da eksplodira kotel. Človek z zdravimi možgani bi mislil, da bo državno pravdništvu poklicalo na odgovornost državno železnico. Ne, v meščanski družbi je drugače. Na poziv drž. pravdništvu sta sestavila inž. Finc in dr. Jevšek poročilo, na podlagi katerega je potem poslavitelj drž. pravdništvu Žorgo pod obložbo radi § 104. s. k. z., češ da je z odprlim pismom žalil javne funkcionarje. V kapitalistični družbi je važnejša čast dveh uradnikov kakor pa življenje poljuočega občinstva in uslužbencev. In kaj se je pokazalo pri razpravi? Žorga je za svoje hrditve nastopil dokaz resnice in bil oproščen, ker je dokazal pred meščanskim sodiščem, da so bile njegove hrditve resnične.

Omenjena dva uradnika sta v svojem

poročilu očitala Žorgi, da je njegovo odprto pismo polno neresničnih trditvev, da je potvorjeno in zavito vse, kar trdi. Žorgova hrditev se je pri deželnem sodišču pokazala kot resnična. Zato je Žorga omenjena »gospoda« tožil radi žaljenja časti. Ali okrajno sodišče je oba oprosilo, češ da sta napisala vse to uradno in v dobri veri.

Tako lorej zgleda meščanska pravdnost. Če piše delavec resnico, pride pred sodišče. Če pa kapitalist in podjetnik (Finc je vodja kurilnice drž. žel. v Ljubljani) žali delavca, pa ga sodišče oprosti, češ da je delal v dobri veri in uradno. V kapitalistični družbi ni pravice za delavce.

O razpravi je prineslo tudi »Jutro« poročilo, v katerem je na eni strani čisto napačno prineslo razloge, zakaj sta bila njegova pristaša oproščena, na drugi strani pa je zopet razkrilo svoje veliko sovraštvo proti delavstvu. Gospodje demokratije, le tako naprej! Neki nemški pregovor pravi: »Kdor se zadnji smeje, ta se najbolje smeje!«

Poročilo

o občnem zboru »Zveze občinskih delavcev in delavk za Slovenijo v Ljubljani.

Sodrug F. Culjkar otvori občni zbor ter pozdravi vse navzoče, povdarjajoč važnost organizacije občinskih delavcev, ki je danes edina organizacija občinskih delavcev in delavk, ki je pripravljena, da se bori za vse njihove pravice.

Soglasno je bil izvoljen za predsednika sodr. F. Culjkar, za zapisnikarja pa sodr. L. Slanjko.

Dnevni red se je na predlog s. predsednika enoglasno sprejel.

K prvi točki dnevnega reda: organizacija in dosedanje delovanje odbora, poroča s. J. Žorga, ki uvodoma govori o pomenu in nalogah strokovnih organizacij sploh.

Obrambni organi proti posameznim podjetnikom, napadalni organi proti kapitalističnemu družabnemu redu, organi za poslatitev socialističnega družabnega reda — to je zgodovinski razvoj mednarodnega strokovnega pokreta, to je njihova preteklost, sedanjost in bodočnost. Ravno tu v pojmovanju vloge strokovnih organizacij se naše stališče loči od stališča Amsterdamev. Glavna in temeljna razlika med nami in Amsterdanci leži v tem, da zadnji gledajo na reforme kot končni cilj, medtem ko so za nas sredstva, samo ena faza revolucionarnega boja proletarskega razreda za dosego socialističnega družabnega reda. V tem temeljnem zapopadanju nalog strokovnega pokreta liče že cela vrsta praktičnih zaključkov in smernic za naše delo.

V zadnji dobi je razvoj strokovnega pokreta po zaslugi reformističnih voditeljev, ki se niso znali prilagoditi po vojni nastali novi situaciji, dovedel do tega, da so sindikati poslali središče reformistično-malomeščanskega rovarjenja, ki seveda ni v interesu delavskih mas. Vse to pa je dovedlo do odpora delavstva proti voditeljem in mi vidimo v zadnjem času naraščanje revolucionarne zavednosti mas, ki seveda grozi onemogočiti voditeljem sodelovanje z meščanstvom. Kot zadnji izhod reformističnih voditeljev, ki ne morejo več uspraviti naraščajoči odpor mase, je cepitev delavskega strokovnega gibanja in izključitev najbolj zavednih članov. Proti temu stremljenju reformistov se moramo mi na drugi strani postaviti za enotnost strokovnega gibanja. Parola »ukrepitev strokovnih organizacij«, mora postati za nas bojna parola. Ugovor, češ da bomo s tem okrepiли reformistične strokovne organizacije, ne drži, ker za nas ne obstoja okrepitev strokovnih organizacij v kasi in naraščanju števila članov, ampak predvsem v vzgojevalnem delu na podlagi revolucionarnega akcijskega programa. Mi hočemo samo reformistično lupinjo napolniti z zdravim revolucionarno vsebino. Bojazni bi bila upravičena le tedaj, ako bi bila naša agitacija in propaganda samo formalna.

Trditve, da se borba za končni cilj ne da spraviti v sklad z borbo za vsakdanje zahteve, je popolnoma napačna. Za nas pomeni praktični dnevni boj natančno usmerjeno organizacijo mas in potrebno predelavo

za končni boj z buržuazijo in za usvajanje socialnega družabnega reda. Z ozirom na to se mora konstatirati, da razlika med borbo za končne cilje in borbo za delne zahteve fakično ne obstoji, ker v praktični borbi tako nasprotno ne obstoji in obstojati ne more, seveda le ako opazujemo vsak naš korak, vsako stavko in vsak konflikt s stališča praktičnega revolucionarja in ako bomo znali izrabiti vsako dano priliko v ta namen, da dvignemo razredno zavednost mase ter jo prepričamo o potrebi borbe proti izpremembi današnjega režima.

Nadaljnja naša praktična naloga je borba za obratne svete. S pomočjo teh je mogoče izvajati večji vpliv, tako na reformistično, kakor na indiferentno delavstvo in so zato ti bolj v stanju voditi gibanje širokih mas. Zato mora vsak ekonomičen konflikt, vsak pojav razvijajoče se socialne borbe najti izraz v delavskem svetu. Obratni sveti so najbolj preskušeno orožje razrednega boja.

Z ozirom na dejstvo, da stoji proti nam centraliziran državni aparat buržuazije, je predpogoj za našo uspešno borbo, največja koncentracija sil, postavitve enotne taktike, enota akcij in stroga demokratična centralizacija organizacij. Mi pod centralizmom ne razumemo podrejitve mase pod kako strokovno birokracijo, ampak centralistično izrabo in koordinacijo celokupne energije mase za skupno planomerno akcijo proti našim sovražnikom — kapitalistom.

Delo pripravljalnega odbora se kaže predvsem v tem, da je dal inicijativno za volitev zaupnikov po zakonu o zaščiti delavcev.

Uspeh tega zaupniškega odbora je bila vpostavitve močne organizacije občinskih delavcev. Druga akcija je bila kolektivna pogodba, ki jo je sklenila organizacija z mesno občino. Organizacija pa je imela mnogo opravka s tem, da je preskrbela, da se ta pogodba od strani vsemogočnih gospodov ravnateljev in mojstrov tudi izpolnjuje. Tako smo poslali g. županu potom obč. kluba NDSJ sledeči vlogi:

Predlog občinskega kluba NDSJ v zadevi občinskih delavcev.

1. Ker se v nekaterih podjetjih ne vrši izplačevanje redno ob gotovi uri, zato predlagamo, da se v vseh podjetjih določi gotova ura za izplačevanje, katere se imajo potem podjelja brezpogojno držati.

2. Ker opravlja parhija za tlakovanje cest težko delo in se to delo nagradi samo z 4 Din na uro, predlagamo, da se primerno zviša v okvirju kategorije, kamor ti delavci spadajo.

3. V mestni gramozni jami je zaposlen delavec Filipič, ki je že dolgo v mesni službi in ima urno mezdo 4 Din, dočim dobivajo drugi delavci, ki so šele prišli v mesno službo po 4,50 do 5 Din. Predlagamo, da se Filipiču mezda primerno zviša.

4. Kurjači z ali brez izkušnje se morajo nvrstili v III. kategorijo iz razlogov težkega in odgovornega dela.

Ali si že član „Zveze rudarskih delavcev“?

5. Ker smo slišali, da so posamezna podjetja uvrstila zlasti nekatere paznike in predelavce v višjo kategorijo kot spadajo, zato predlagamo, da se naroči mestnim podjetjem, da imajo mesečno predložiti občinskemu svetu seznam onih delavcev, katerim so tekom meseca povišali plače.

INTERPELACIJA

občinskega kluba NDSJ v zadevi občinskih delavcev.

Občinski svet je meseca maja s posebnim sklepom uredil zasluge in delovne pogoje občinskih delavcev. Predstojniki in drugi vodilni uslužbenci posameznih mestnih podjetij so pričeli takoj začetkoma rovariti proti izvedbi tega sklepa. Razen tega so pričeli zlasti v elektrarni šikanirati delavstvo. Tam sklicujejo razne tajne sestanke, kjer se posvetujejo, kako bi onemogočili in ovirali izvedbo omenjenega sklepa. Rezultat tega početja je že viden. V posameznih podjetjih se sabotira izvedba sklepa. Ugotovili smo naslednje:

1. Mestna elektrarna, plinarna in vodovod: Tu se nočne nadure ne plačujejo s 100% poviškom. V vodovodu se je protizakonito odpustilo od delavstva izvoljene zaupnike, kar je v nasprotju z zakonom o zaščiti delavcev.

2. Cesno nadzorstvo: Cesnim delavcem se ne izplačuje nadurno delo s 50 oziroma 100% poviškom. To se godi pri partiji Brajter in Sincsek. Delovodja Milavec na Mirju samovoljno podaljšuje delovni čas čez 6. uro in poleg tega ne izplačuje povišek za nadure. Delovodja Barbo Alojz samovoljno odtrguje zaslužek za pol dneva z izgovorom, da ni bilo dela.

3. Mestna pristava: Pri zadnjem deževju se je sililo hlapec mesne pristave, da morajo voziti v največjem dežju. Ker so se branili, sklicujoč se na odnosen sklep občinskega sveta, se jim je zapretilo z odpustom. Predstojništvo mesne pristave se izgovarja, da je to storilo na ukaz župana.

4. V vseh nepretrganih obratih se ne izplačuje 35% nočna doklada. Vprašamo gospoda župana, ali je pripravljen preiskati te nerodnosti in jih nemudoma odpraviti ter potrebne ukrepati, da se bo sklep občinskega sveta striktno izvajal.

Ljubljana, 12. julija 1923.

Seveda bode zamogla organizacija se boriti uspešno za vse občinske delavce in uslužbenke le tedaj, ako se bodo vsi organizirali, ker posameznik ne opravi danes ničesar.

Danes šteje ZOD in D za Slovenijo 290 članov.

Finančno stanje kaže 6.320 dinarjev dohodkov.

Ena najvažnejših bodočih nalog je, da bode Zveza izdelala službeni red (pragmatiko), ki mora temeljiti na modernih socialnih temeljih. Ta pragmatika se mora izdelati ne samo za delavce, ampak sploh za vse občinske uslužbenke in nastavnice mestne občine.

Nadaljna naloga centralnega odbora bode, da razširi našo organizacijo na vse občine Slovenije.

K drugi točki čita predsednik pravila organizacije, ki se po kratki debati sprejmejo. Osvoji se tudi predlog za pristop k Zvezi neodvisnih strokovnih organizacij in se kot glasilo organizacije sprejme »Strokovna Borba«.

Nadalje se je osvojil enoglasno pravilnik, ki določa sledeče članske prispevke:

I. razred nad 65 Din dnevne plače 8 Din, II. razred od 50 do 65 Din dnevne plače 6 Din, III. razred od 40 do 50 Din dnevne plače 5 Din in IV. razred od 20 do 40 Din dnevne plače 4 Din tedenskih prispevkov.

V teh članskih prispevkih je vračunana naročnina na »Strokovno Borbo« in prispevek 1 Din za »Delavski Dom«.

Pri tretji točki se je osvojil mesečni prispevek po 1 Din za »Bojevni fond«.

Pri volitvah v centralni odbor se je izvolil sledeči odbor:

Predsednik: Culjkar Franc.
Zapisnikar: Škerlj Franc.
Blagajnik: Blažič Alojz.

Odborniki: Podobnik Ludvig, Bezlaj Ivan, Češnovar Franc, Masle Franc.

Nadzorstvo: Stajniko Ludvig, Marenča Karol in Centa Ivan.

Ker je bil dnevni red izčrpan je sodrug predsednik s pozivom, da naj gredo na delo, zaključil prvi občni zbor.

× × ×

Pregled.

Prva skupna akcija beogradskega proletarijata.

V nedeljo 8. julija se je vršil v Beogradu velik skupen shod vsega organiziranega proletarijata, ki je izrekel, da je solidaren z slavljujočimi mornarji. — Shod je bil prva skupna prireditev vsega organiziranega delavstva pri CRSOJ in GRS in je velike važnosti za delavski pokret cele države, ker sta se CRSOJ in GRS sporazumela prvič za skupno akcijo in enoten nastop. GRS je doslej vedno odklanjal skupne akcije, še celo v slučaju Keroševića. Mase pričenjajo spoznavali važnost enotnosti in združenja in voditelji se bodo hočeš nočeš morali udati in pristati na enofrono, ki je korak bližje k organizatoričnemu ujedinjenju.

»Organizovani Radnik«.

glavni organ CRSOJ, je objavil resolucije plenuma ZNSO za Slovenijo o ujedinjenju in resolucijo proti vojni in fašizmu. — Strokovna komisija še sedaj ni odgovorila na naš predlog o ujedinjenju, kaj pravijo delavci k temu zavlačevanju?

Obnavljanje strokovnega pokreta v Osijeku.

Pred nekaj meseci so oblasti prepovedale vsako delovanje neodvisnim strokovnim organizacijam in zaprle so delavcem celo njihov lastni Delavski dom. Ta nasilja je oblast vršila brez razloga in povoda. Vse naše intervencije pri pokrajinski vladi za Hrvaško in Slavonijo so ostale brezuspešne.

Policija je razpuščala naše organizacije v trenutku, ko je kapitalizem prešel v ofenzivo na delavske pridobitve. Zapirali in izganjali so funkcionarje naših strokovnih organizacij in nazadnje so nam odvzeli še celo delavski dom.

Tedaj se je pojavil glavni Radnički savez in pričel ustanavljati svoje organizacije. — Socialpatrojije, dobri prijatelji policije, so dobili od oblasti naš dom in hoteli so napraviti v Osijeku socialpatrojistsko trdnjavo. Iz svojih črnih fondov (Bračinačevi franki) so pričeli izdajati celo svoj list »Radničke Novine«, ki se ni boril proti podjetnikom, ampak proti neodvisnim organizacijam in sovjetski Rusiji. Ta provokatorski list je pa imel vsega 5 naročnikov in vključ svojem fondom je motal prenehati izhajati in socialpatrojije, ki so se s takim hrupom nasečili v našem domu, so morali izginiti iz Osijeka, ker se v delavski dom ni pokazal noben delavec, pač pa so pridno zahajali policisti in fabrikantje.

Četudi so oblasti zabranile legalno delo neodvisnim organizacijam, se delavstvo ne da premoliti niti od GRS niti od Radičevega Saveza, ampak trdno sklenjeno v čvrste vrste se bori za svoje pravice — za neodvisne organizacije.

Delavski razred se ne bori iz objesti, ampak iz potrebe. In režim, ki mu s tako brutalnimi sredstvi preprečuje in zabranjuje borbo za svoj obstanek, vrši zločin in naj si vse posledice, ki bodo nastale iz tega, pripiše sebi.

Nasilja policije.

V Beogradu stavkajo čevljarji pomočniki. Policija, čuvarica »enakopravnosti« v državi, goni delavce, jih lovi po ulicah, zapira in izganja, ter grozi z zakonom o zaščiti države. Nikdar pa še nismo slišali, da bi policija preganjala podjetnike, ki kršijo in gazijo zakon o zaščiti delavcev. To je »enakopravnost«.

Kaj je z zakonom o zaščiti delavcev.

Ta zakon namreč predvideva, da je delavni čas 8 ur dnevno in da je nadurno delo le tedaj dovoljeno, če podjetnik dobi za to dovoljenje od oblasti. In vendar se dela danes po stavbah po 10 do 14 ur na dan in to brez odobrenja oblasti. V Ljubljani imamo n. pr. Ivornico parketov Šiška. V tej Ivornici morajo ženske in celo mladoletni delavci delati vsako sredo od 6. ure zjutraj do četrtega zvečer brez odmora, to je 36 ur. In inspekcija dela, delavska zbornica in druge »socialne« institucije molčijo. Tudi policija se ne zgame, občina ljubljanska tudi še ni nič ukrenila! Imamo v Ljubljani tudi tvrdko Oroslov Dolenc v Wolfovi ulici. On prodaja žegnane sveče, poleg tega pa še bolj žegnano žganje. In ta trgovina je proti vsem obrtnim zakonom odprta neprenehoma od 7. ure zjutraj do 7. ure zvečer, to je celih 12 ur. Inspekcija »rada« ali nerada, kje si?

Mezdno gibanje tekstilnih delavcev v Lillji.

V predilnici v Lillji je zaposlenih okrog 400 delavcev. Večino tvorijo ženske in to največ mladoletne. Podjetje imajo v rokah nemški židje, ki se prav dobro razumejo na izkoriščanje delavstva. Dosedanje plače znašajo od 1.60 do 4 dinarjev na uro, ali od 51 do 128 kron na dan. Da s takimi borbami zaslužki ni mogoče izhajati, bo razumel vsak človek, le podjetje noče tega razumeti in je odklonilo vlozene zahteve po 75 odstotnem povišanju mezd. V sled odklonitve upravičenih delavskih zahtev narašča razburjenje med delavstvom in če se podjetje v kratkem ne ukloni, bo delavstvo prisiljeno poslužiti se samoobrambe — štrajka. Tekstilni delavci! Ne pričakujte pomoči od nikogar. Zanašajte se le na svojo lastno moč! Kolikor moči boste pokazali, tolik bo vaš uspeh. Moč delavstva se kaže v organizaciji. Zato vsi tekstilni delavci in vse delavke, organizirajte se v vaši strokovni organizaciji, čitajte »Strokovno Borbo« in pripravljajte se na boj, ki bo hud in dolgotrajen.

Stavbinci, pozor!

V Trbovljah pri zgradbi nove bolnišnice, katero zida firma Kassal iz Ljubljane, je nastavljen neki polir, ki priganja delavce, da morajo delati po 12 ur dnevno, od 6. ure zjutraj do 7. ure zvečer. Tudi ob nedeljah in praznikih morajo delavci delati, brez da bi se jim za nadure in nedeljsko delo plačali odstolki, ki jih predpisuje zakon o zaščiti delavcev. Ta polir zelo samolastno ravna z delavci, a nadzorna drž. oblast ga pusli, da krši zakon.

Takih polirjev v Trbovljah ne rabimo in zato temu gospodu svetujemo, da gre od koder je prišel. Med pošteniimi stavbinci za njega ni več prostora.

Stavbinci, organizirajte se!

Karl Marxov »Kapital«

(popularna izdaja J. Bonharta) bo v kratkem dotiskana na srbo-hrvaški jezik v latinici. Cena za organizirane sodruge 30 Din, za neorganizirane 40 Din. Naroča in plača se: M. Pijade, Kosmajška 60, Beograd.

Sodrugom, ki razumejo srbo-hrvaščino, toplo priporočamo gornjo knjigo, nobena proletarska knjižnica ne sme biti brez Marxovega »Kapitala«. Kdor hoče biti socialist, mora poznati gospodarski stroj kapitalizma in sistem kapitalistične produkcije. Spoznanje tega, pa je nemogoče brez poznanja K. Marxovega »Kapitala«.

Štrajk pomorcev na Jadranu

traja že četrty teden naprej. Vojne ladje, ki so vršile osebni promet, je vojni minister obljubil vzeti iz prometa. Ker pa imajo v kapitalistični državi podjetniki več besede kot vsi ministri, bo ostalo najbrže samo pri obljubi. Stavka je kompaktna, stavkolomcev ni. Internacionalna Transportna Federacija je izdala proglas, da se v nobenem pristanišču ne sme razlovarjati ladij, ki pridejo iz Jugoslavije. Nekateri listi so prinesli vest, da je na shodu beogradskega delavstva govoril tudi vojni minister in da je izjavil solidarnost s stavkjujočimi. Ta vest je izmišljena, ker vojni minister ni govoril na tem shodu ampak neki pomorski kapetan, katerega so reporterji imeli za vojnega ministra. Minister v buržuazni državi se ne sme izjaviti solidarnega s stavkjujočimi, ker je minister eksponent kapitalistov. Pomorci vstrajajo in zmagali bodoje.

Železničarji.

OKROŽNICA.

Redni občni zbor »Neodvisne strok. železničarske organizacije za Slovenijo«.

Glasom sklepa društvenega vodstva »Neodv. Strok. Železn. Org. za Slovenijo« in glasom društvenih pravil se sklicuje na dan 9. septembra 1923 ob 9. uri dop. v »Železničarskem domu« v Ljubljani redni občni zbor N. S. Ž. O.

Dnevni red je sledeči:

1. Organizacija in ofenziva kapitala.
2. Poročila:
 - a) predsednika;
 - b) zapisnikarja;
 - c) blagajnika;
 - d) kontrolne komisije.
3. Predlogi:
 - a) podružnic;
 - b) društvenega vodstva.
4. Dopolnitev oz. sprememba pravil.
5. Pravilnik.
6. Volitev društvenega vodstva in kontrolne komisije.
7. Razno.

Vse podružnice in vplačevalnice se pozivljajo, da do najpozneje 14 dni pred občnim zborom, t. j. do 26. avgusta 1923, pošljejo svoje predloge in poročila o svojem delovanju društvenemu vodstvu N. S. Ž. O.

Glasom § 13. društvenih pravil imajo podružnice in vplačevalnice delegirati na ta občni zbor na prvih 100 članov enega delegata; na drugih 150 članov zopet enega delegata; na tretjih 350 članov enega delegata in na nadaljnjih 500 enega delegata. Vsaka krajevna skupina (vplačevalnica) mora imeti vsaj enega delegata.

Imena in število delegatov naj podružnice (vplačevalnice) naznajo društvenemu vodstvu do 26. avgusta 1923.

Predkonferenca se pa vrši 8. septembra t. l. ob 9. uri dopoldne v »Železničarskem domu« v Ljubljani. Predkonference se imajo udeležiti vsi delegati, ki se udeležijo občnega zbora. Ljubljana, dne 17. julija 1923.

Društveno vodstvo N. S. Ž. O.

Mezdno gibanje jeseniških kovinarjev završeno z delnim uspehom.

(Dopis iz Jesenic.)

Krah Sveltek-Golmajer-Jeramove politike. — Zaupniki brez Svetka so dosegli večji uspeh kot je predlagal Svetek sam.

Jeseniški kovinarji so se od maja meseca nahajali v mezdnem boju. Zahtevali so na podlagi naraščajoče draginje 40% poviška na minimalne mezde in to od 1. maja naprej. Osrednje društvo kovinarjev in Strokovna komisija, mesto da bi aktivno podpirala mezdni boj kovinarjev, sta se lepo pustila vleči za nos od Kranjske industrijske družbe cele 3 mesece. Kovinarjem, ki so zahtevali od svoje organizacije, da jih povede v boj za poboljšanje mezd, je Sveltek odgovarjal, da centrala tega boja ne odobrava, ker je napadalni boj. Strokovna komisija smatra torej, da delavstvo torej ni upravičeno zahtevati večjih plač, če prav naraste draginja in proklamira tak boj za napadalni boj, ko vendar vsak delavec dobro ve, da je boj jeseniških kovinarjev bil obrambni boj.

Cela delavnost Osrednjega društva v tem boju je bila ta, da je »pomirjevalno vplival« na lačne kovinarje. Kako malo važnosti je Strokovna komisija polagala boju jeseniškega delavstva, se vidi tudi iz tega, da je v svojem »Delavcu« samo »pomirjevalno vplivala« v eni številki, medtem ko je v drugih številkah pisal »Delavec« cele strani o zanimivostih celega sveta, ne pa o boju za vsakdanji kruh, ki so ga kovinarji na Jesenicah vodili cele 3 mesece.

Kakor so boj vodili sodrug reformisti iz Strokovne komisije, tako so ga tudi končali. Na predzadnjih pogajanjih je Sveltek z Golmajerjem tako »pomirjevalno« vplival na zaupnike, da so mu celo gospodje od inspekcije rada in Kranjske industrijske družbe pritrjevali. Popuščal je tako, da so ga bili gospodje zelo veseli, ne pa zaupniki, ki so prisostvovali pogajanjem. Ker je Sveltek predlagal, da naj se s pogajanjem počaka do 18. avgusta, ko bo obrat zopet popolen in ko bosta delali zopet obe peči, ki sta bili ustavljeni in da se zadovolji s povišanjem mezd od 1.

julija naprej. Ko so zaupniki slišali take predloge, so morali razbiti pogajanja, če niso hoteli, da prisostvojejo najhujši izdaji delavskih interesov. Sveltek in Golmajer, inspektor dela, dr. Likar kol zastopnik delavske zbornice so odšli v Ljubljano, zaupniki kovinarjev pa sami brez reformističnih pomagačev ni dosegel »pomirjevalni« nastop Svelka in Golmajerja, je dosegel odločen nastop kovinarjev samih. Na pogajanjih 17. julija, katere so vodili zaupniki sami, so dosegli 20% povišanje minimalnih mezd in to od 1. junija naprej.

Mi med mezdni gibanjem nismo hoteli pisati o čudnem vodenju tega meznega gibanja na Jesenicah, ker bi nas Strokovna komisija gotovo obdolžila, da smo mi krivi, da mezdni boj še ni uspešno završen. Naša dolžnost pa je, da kovinarje in ostalo delavstvo opozorimo na ta mezdni boj, ker to je primer, kako se mezdni boji ne smejo voditi. To je reformizem najhujše sorte. O tem mezdni gibanju vam bomo prihodnjič poslali obširnejše poročilo. Kako sta se Sveltek in Golmajer pustila vleči za nos od Kranjske industrijske družbe, se je pokazalo takoj po završenih pogajanjih. Oba sta nam kovinarjem ob vsaki priliki govorila, da ni konjunktura in da je zato K. I. D. ustavila dve peči. Mi smo jima pravili, da je to samo manever družbe med gibanjem, kar pa seveda nista hotela verjeti. Da smo imeli mi prav, dokazuje dejstvo, da je takoj po završenih pogajanjih izdal ravnatelj ukaz, da se pripravi vse potrebno, da se ena peč takoj zakuri in 19. julija so jo tudi res že naložili.

Razume se, da je ogorčenje kovinarjev veliko in da zdaj tudi socialni demokracije spoznavajo zakaj se mi borimo proti reformizmu in birokratam. Poskrbeli bomo, da bo o poteku našega meznega gibanja dobilo celokupno delavstvo jasno sliko o naših reformističnih birokratih. Torej na svidenje prihodnjič.

Jeseniški kovinar.

—o—

Plačaj takoj članarino svoji strokovni organizaciji!

Konferenca premogarjev in pepelarjev.

Dne 16. julija se je v Zidanem mostu vršila konferenca premogarjev in pepelarjev južne železnice. Delegati cele proge od Maribora do Rakeka, 14 po številu, so se polnoštevilno udeležili te konference. Samo proga od Zidanega mosta do Siska ni bila zastopana niti po cnem delegatu, čeprav so bili obveščeni pismenim potom. Iz tega se vidi, koliko važnosti polagajo na skupno delovanje železničarji na Hrvaškem, kjer vlada slavni Krekič.

Konferenca je bila živahna in je na nji vladalo veliko zanimanje za vse ukrepe za izboljšanje železničarskega položaja in za enotno organizacijo železničarjev.

Bila je tudi sprejeta sledeča resolucija: »Na konferenci premogarjev in pepelarjev v Zidanem mostu, ki se je vršila dne 16. julija 1923, je bila sprejeta od celokupnega osebja premogarjev in pepelarjev, zastopanih po svojih delegatih, sledeča resolucija:

1. Premogariji in pepelarji zahtevajo, da se jim da letno ena obleka iz sukna in ena modra delavna.

2. Letno se jim naj da en par škornjev in en par čevljev z lesenimi podplati.

3. Dežni plašč, katerega nosilni čas je za dobo dveh let, ter vsaki mesec pol kilograma mila in vsak teden izmenjavo brisačk.

4. Obratno ravnanje naj upošteva po vseh postajah, kjer se nahajajo premogariji in pepelarji z rednimi prostimi dnevi, da se jim zaostali prosti dnevi naknadno vštejejo v dopust.

Bičan. Krekičev »Železničar« št. 14 od 15. l. m. je poln žolča. Mariborski shod, ki je dokazal temu famoznemu lajniku »Saveza železničarstva« izdajstvo in nacijonalizem in kjer bi bil malone od razljučenih svojih privržencev lep en, je tako deloval, da Krekič sedaj ne ve kako bi lagal. In on — čujte — laže, da je na tem sestanku-shodu bil žorga osramočen in da ni mogel dokazati Krekiču ničesar. Bogme, kdor je bil na fistem shodu, ve, da je to držna laž, ki jo je zmožen samo Krekič.

Mnogo o tem ne bomo govorili. Umaljali bi se, ker sposobnosti tako drzno lagali in zavijali nimamo. Pečati pa se s takim gnojem, pa je škoda »Strokovne Borbe«.

STROKOVNA ŠOLA V MARIBORU.

Vsak drugi in četrti petek v mesecu se bo vršilo ob 7. uri zvečer v gostilni pri »Zlati hruški« strokovno predavanje za mariborske sodruge.

Opozorjamo vse sodruge na ta predavanja, da se jih sigurno v polnem številu udeležujejo. Predavatelj bo iz Ljubljane.

Rudarji.

TRBOVLJE. Pri glavni rudniški železnici, na takozvanih šarabankah je zaposlen za sprevodnika nek sirovež, ki sliši na ime »Safle«. Ta človek ima očividno namen, da se povsne do kake višje šarže, drugače bi ne sledil s tako prefrano udanostjo ukazom svojih predpostavljencev, ki obstojajo v tem, da šikanira svoje sotrpine. In povrh se la človek peča tudi z denuncianstvom, ter je na ta način že več delavcev oškodoval za občutne globe. Safle, Safle! Tvoji grehi so v nebovpjoči. Ni torej čuda, če boš dobil nekega dne plačilo za to?! Čas je že, da se poboljšaš, če ne, se bomo obrnili na vodstvo zunanjega obrata, da te prestavi v zverinjak, kamor po vsej pravici spadaš!... Gori omenjeno obratovodstvo se je na zelo hvalevredni način začelo brigati za varnost delavcev. Samo toliko bi si mi še dovolili poprositi, ko bi se dale šarabanke vsaj toliko popravili, da bi imele zadostno stroho. Pri deževju se mora sedeti na mokrih klopih in to ni ravno prijetno ter zdravju koristno. Potem bi se šarabankam moralo tudi zaukazati, da bi ne padale tolikokrat iz tira, kajti to je zelo razburljivo za živce in je tudi nevarno. Ja, in še nekaj: Zelo koristno bi bilo, da bi bila za potokom pri centrali in osrednji delavnici nekakšna ograja, kajti zgodbi se lahko slučaj, da človek, ki gre tam mimo, pade v potok, kar se nam zdi tudi nevarno. In hudiča — še nekaj bi ne bilo napačno! Kaj pa, ko bi se tam kjer gre cesta čez tir ali pa čez cesto, nastavili pazniki, ter tam se lahko zgodijo celo slučaj, da izgubi življenje kak konj, ki je vsekakor nekoliko dragocenejši kot delavec!

Več delavcev.

Opomba uredništva: Veselilo nas bo, če nam bodo rudarji večkrat pisali o svinjarjih, katerih je po revirjih na kupe.

ZAGORJE. Podpisani rudar Ivan Ravnikar II. v Zagorju, kot zaupnik strokovne organizacije »Neodvisne Zveze rudarskih delavcev«, sem primoran dati v javnost tole izjavo: Od »Samostojne strokovne delavske Unije« v Ljubljani, ki ima svojo pisarno v »Narodnem domu« v Ljubljani, sem prejel sedaj že petkrat neko vabilo kapitalistične samostojne »Unije«. — Ker se ona zaveda, da rudarji trboveljske premogokopne družbe stoje v meznem gibanju, je ona, zavedajoč se tega, začela pošiljati taka nesramna vabila raznim zaupnikom »Zveze rudarskih delavcev«, češ: mogoče se pa vsede kdo na naš lim in naše obljube

ter postane na ta način član naše »Unije«. Kakor je razvidno iz letaka, omenja, da naj agitiramo in propagiramo za to kapitalistično »Unijo«, kar pa moramo ugotoviti že danes, da »Unija« in njen duševni oče Žerjav, eksminister, nikdar doseglja ne bo med zavednimi Zagorskimi rudarji. — Zagorski rudarji pomnijo prav dobro, da je gospod Zupanc predstavnik te »Unije«, svoj čas pri obravnavi dejal: »Poznam rudarje! Hodil sem po revirjih in vem, da so popolnoma zadovoljni s svojim položajem. Samo par hujskačev je, ki hujskajo delavstvo.« E, gosp. Zupanc, Vaše upanje naj splava po vodi, ker Vam zagotavljamo, da v Zagorju ne boste dobili kalinov za Vaše izdajalske namene. »Uniji« pa povem na tem mestu, da ji je popolnoma brez uspeha pošiljati taka vabila in naj preneha s svojo demagogijo. — Rudarjem pa kličem: Sodrugi rudarji in sodružice delavke, stojte na straži! Zavest, sloga in disciplina naj vlada v naših vrstah! Zavest nam pravi, da smo pod zemljo, v rovih vsi enaki po trpljenju, zato naj ne bo med nami razlike tudi zunaj, zlasti pa moramo biti skupno organizirani v »Neodvisni zvezi rudarskih delavcev«, ker le takrat, kadar bo velika večina rudarjev prožeta tega spoznanja, tedaj nam bo boj lahak! Zato sodrugi vsi v neodvisne organizacije, ter se pripravimo na težke boje, ki so pred durmi! Do teh dob pa: Naj živi »Zveza rudarskih delavcev«! Naj živi razredno zaveden proletarijat! Naj živi enotna fronta odraslih in mladih proletarcev! Doli s »Samostojno strokovno Unijo«.

Ravnik Ivan II.

Henry Mackay-Mile:

Proletarec.

Pomanjkanje, udarci in glad in trpkost, to vse mu nudila je njega mladost. Deset let tlačanil, potem: do noči od jutra se v delu ves truden polt. Potem pa je planil na dan ves svetel, z rokami jeklenimi jarem razgnal. Begunec je bežal iz kraja v kraj, oznanjal idejo, oznanjal nov raj: vsi bratje, ki čuli so ga, vsepovsod odpravili koj so za njim se na pot... In sleherni srce se vso mu odzove... Tedaj ga biriti so vrgli v okove. Deset let prenašal je bil kot jetnik na svojih rokah odliške verig. Ugasnil mu glas je, obraz obledel, a v srcu mu srd je še vedno plamtel. In zopet iz kraja je v kraj potoval: in jezik njegov je spet ogenj sejal, in v lisoče src se je setev izlila, iz ktere človeštvu bodočnost bo vzknila. In klical sodrugom je iz useh dežel: »Vstanite! Romajte! Naš dan je došel!

Za proletarske otroke.

Ako hočemo poslati temelj našemu bodočemu delovanju, moramo nadaljevati započeto delo, ki se je pokazalo takoj v začetku uspešno. Proletarska vzgoja otrok se mora razširiti in nadaljevati kljub vsem oviram in težkočam, ki jim gremo danes nasproti.

Zelo priprosta in mala so naša sredstva danes, ko nimamo ne kulturnih, ne drugih proletarskih ustanov, ker bi lahko našo dečo vzgajali proletarsko. Priprosta so naša sredstva, a začeti moramo s trdnim prepričanjem in gotovi smo, da naše besede bodo našle odmev in plod na tla v srcih proletarskih otrok.

Vsaka proletarska žena bi si morala osvojiti lo nalogo proletarske vzgoje svojih otrok tembolj, ker ženi olajša to nalogo njeno občevanje in vedni stik s svojimi in sploh s proletarskimi otroci, do katerih ima več vpliva in lažji dostop kot mož.

Proli vzgoji, ki jo dobiva otrok v buržuaznih ustanovah, moramo postaviti proletarsko vzgojo. Z lahkimi in razumljivimi tolmačenjem, katerega je sposobna skoro vsaka žena, moramo pojasniti otrokom, da imajo buržuazijne ustanove nalogo predvsem in poleg drugega napraviti iz teh otrok sposobne delavce, kolikor zadoštuje za pomnoževanje bogastva nekoliko ljudi, da iz teh, še prosljih bilij, napravi ponižne in verne hlapce kapitala. Mati, ki, ako bi mogla, bi s svojim trpljenjem nadomestila trpljenje svojega otroka, žrtvovala vse, da bi mu s tem olajšala trdo življenje, ne pomisli, ko z radostjo v srcu gleda na svoje dete, up njene bodočnosti, ki bo ravno listi njen up pozneje predmet najrgega izkoriščevanja, da bo ravno njen otrok moral živeti življenje polno bede in trpljenja. Zdrznila bi se ob misli, da bo morda ravno meso njenega mesa, telo njenega telesa moralo kot cilj pred lopove, v vrlinec bra-

tomornega klanja, da zadosli s tem interese posameznih ljudi, kateri vidijo razrešitev vsakega nesporazumljenja v nasilju in prelivanju krvi.

Zena mati, ki bi to pomislila, ne obotavljala bi se niti trenutek, oprijela bi se z navdušenjem svoje naloge, katere bi ji morala biti vzvišena in spoznala bi kmalu uspeh svojega priprostega učena, cenila bi svoja priprosta sredstva prave proletarske vzgoje, s katero je nadomestila sovraštvo z ljubeznijo in naredila iz svojega otroka meso ponižnega hlapca človeka, ki hrepeni in se bori za svobodo in enakopravnost.

Seznam

sodrugov, ki so prispevali pri nabiralni akciji za »Rudarski dom«.

Nabiralna pola št. 7, pobiral sođr. Višček po Petelinovi vasi: Omercu Alojz 20 K; Možina Jakob 8 K; Meterc Matevž 10 K; Kostrevec Ivan 20 K; Rudolf Japelj 40 K; Vidmar Matevž 8 K; Prates Karl 40 K; Mervar Miloš 40 K; Kovač Ivan V. 12 K; Darinkovič Andrej 8 K; Kos Franc 20 K; Dolar Jakob 20 K; Mivec Anton 10 K; Jože Vranežič 40 K; Hrašnik Valentin 12 K; Dolinšek Avgust 20 K; Glavač Miha 20 K; Jakob Pintar 40 K; Florenini 40 K; Podlogar Josip 40 K; Nečitljivo 40 K; Zahaker Jože 20 K; Vresk Jernej 20 K; Gražlj Jože 8 K; Koncila Franc 40 K; Kregar Jože 12 K; Tersoglijo Rudolf 12 K; Klenovšek Blaž 8 K; Merzelj Ignac 40 K; Jager Franc 10 K; Zelenšek 10 K; Wodišek Josip 10 K; Zelen Alojz 8 K; Delič Franc 40 K; Butara Jože 2 K; Saje 10 K; Čretnik Alojz 12 K; Hauželj Andrej 6 K; Božjak Ivana 8 K; Karlič Franc 4 K; Štafarič Jože 8 K; Valentin Vlah 20 K; Perpar Franc 8 K; Sutar Franc 10 K; Sollar Rok 14 K; Neimenovani 10 K; Žnidarič Fr. 8 K; Koncila Ivan 8 K; Golec Avgust 10 K; Mars 20 K; Potokar Ivan 16 K; Florjanc Rudolf 20 K; Medvešek Jernej 12 K; Ivnik Alojz 20 K; Ostanek Alojz 20 K; Forte Andr. 20 K; Janež Jakob 20 K; Dolar Jože 20 K; Guna Jože 8 K; Krašovec Ivan 16 K; Selko Tomaž, Dukmeister 20 K, Neimenovani 80 K; Režun 200 K; Varga 100 K.

Nabiralna pola št. 8, nabirala sodruga Veber in Salamon v Kurji vasi: Briner 20 K; Smerc 20 K; Vozl Jože 20 K; Hripšek 4 K; Nadrah 10 K; Bajc 6 K; Brečko 10 K; Jagodič 12 K; Dolinšek 60 K; Jakob Ivan 40 K.

Nabiralna pola št. 9, pobirala sodruga Grabner in Zupan na Njivi: Skorjanc Filip 40 K; Skoda Slavko 20 K; Dolinar Martin 40 K; Mohorko M. 40 K; M. Peharc 80 K; Lisac 40 K; Požun 40 K; Rancinger Neža 4 K; Soštarič 80 K; Cokan 80 K; Puškar 20 K; Povše 40 K; Hauptman Pavel 20 K; Hauptman Ignacij 10 K; Jožefina Počivavšek 40 K; Jožefina Šternaša 20 K; Pelnauer Jože 40 K; Hauptman Andrej 50 K; Volker A. 40 K; Paulšek Stefan 20 K; Borovšak Jakob 20 K; Kužnik Jožefa 40 K; Neimenovana 20 K; Neimenovani 40 K; Sirojin Rezi 100 K; Kocjan Jože 120 K; Lamper 100 K; Gvido Počivavšek 100 K; Grabner Vinko 40 K; Kanuč Alojz 40 K; Sekili Ivan 40 K; Jože Medvešek 40 K; Oblak Draga 20 K; Cestnik Anton 20 K; Cestnik Leopold 20 K; Lipar Anton 20 K; Godec Anton 40 K; Umek Jože 4 K; Dolanc Marlin 40 K; Višček Franc 44 K; Tržan Franc 20 K; Smodič Amalija 20 K; Jurak Josef 20 K; Romih Alojz 20 K; Knez Franc 12 K; Miha Renko 40 K; Rozina Ivan 10 K; Šulu Leopold 20 K; Skrabar Jakob 8 K; Vengusti Franc 10 K; Marija Dežnak 40 K; Trenli Ivan 20 K; Solbar Franc 10 K; Zupančič Anton 20 K; Kudar Jože 4 K; Jože Skrinar 28 K; Jamšek Franc 40 K; Kačnikova Lizi 10 K; Franc Klir 20 K; Knaus Matevž 40 K; Franc Grošel 16 K; Padar Marija 40 K; Gačnik Vinko 12 K; Kerin Anton 8 K; Štor Valentin 40 K; Grahek Gašper 12 K; Jurca Franc 12 K; Ule Franc 20 K; Ramšak Ivan 20 K; Hribar A. 8 K; Zupan Iv. 40 K; Rus Slefi 12 K; Kanižar Jože 8 K; Irl Ivan 20 K; Polc Franca 8 K; Jera Bizjak 20 K; Starman Vinko 20 K; Renko Franc 20 K; Fr. Knez 20 K; Zupančič Ivan 10 K; Trafar Alojzij I. 40 K; Trafar Alojzij II. 20 K; Mevžel Stefan 12 K; Plahutnik Franc 20 K; Šmil Franc 10 K; Jeraj Ivan 20 K; Pleš Franc 21 K; Hudarin Anton 8 K; Klančičar Marija 12 K; Jazbinšek Franc 20 K; Jazbinšek Ivan 20 K; Polšak Anton 58 K; Ferant Jernej 60 K; Keršič Anton 60 K; Zakrajšek Alojz 40 K; Skoberne M. 26 K; Senčar Franc 20 K; Strikar Ljudmila 11 K; Jakob Gajšek 20 K; Štepančič Jože 20 K; Miklavčič Pavla 40 K; Zemlan Berfa 4 K; Dolanc Ivan 10 K; Salamon Franc 20 K; Minka Bočko 30 K; Neopoznan 12 K; Deželak Marija 20 K; Janc Iv. 24 K; Zemlan Antonija 40 K.

Nabiralna pola št. 10, pobirala sodruga Zupanc in Hosnik pod Skalo in Klek: Lefrazjuž Jože 5 K; Nadrah Jože 12 K; Neimenovan 40 K; Neimenovan 40 K; Knačič 8 K; Kačič Ivan 10 K; Klopčič Pavel 12 K; Suhadolčan Ivan 10 K; Korva Fani 6 K; Ana Pukš 8 K; Juvan Marlin 40 K; Dolar Reza 12 K; K. Treo 40 K; Kuhar Avgust 8 K; Stopar Ana 4 K; Neimenovan 20 K; Sušterič 20 K; Bigles Jera 40 K; Kovač Marija 8 K; Vodlan Valentin 8 K; Klančar Rudolf 4 K; Sever Anton 16 K; Zagore Franc 8 K; Koželj Ivan 20 K; Muhič Peter 20 K; Bucer I. 20 K; Vodopivec Jakob 20 K; Kresnik Karl 20 K; Sentjunc Jožefa 12 K; Paulovič Franc 10 K; Zupan Miha 8 K; Lapofnik Ivan 10 K; Goluf M. 40 K; Rajnar 8 K; Polrata 10 K; Murn Marija 40 K; Širše Karl 10 K; Polrata

Ivan 20 K; Mazzoni 8 K; Pražnikar J. 20 K; Luhek Jože 80 K; Boršiner Karl 4 K; Kmet Pavla 8 K; Forte Filip 40 K; Jordan 20 K; Vodlan Peter 4 K; Forte Franca 20 K; Ivan Očepek 8 K; Kuder Marija 12 K; Rozman Rajmund 8 K; Lavrič Jože 10 K; Lavrič Al. 10 K; Amalija Peperko 20 K; Hrovat Anton 20 K; Horvat Amalija 1 K; Srinat Jože 8 K; Zalar Franc 8 K; Zalar Franc 10 K; Franc Vidregar 4 K; Neimenovan 20 K; Zalar Marija 4 K; Dolenc Ivan 4 K; Vrt Marija 8 K; Jurca Tončka 2 K; Josip Breznikar 10 K; Anton Breznikar 4 K; Podbevšek 8 K; Zagar Alojz 20 K; Lamprecht Miha 8 K; Novak Ivana 12 K; Zerko Franc 40 K; Počočnik Franc 16 K; Kurnik Alojz 20 K; Bricelj Karl 8 K; Tržan Franc 12 K; Obaha Jakob 40 K.

Nabiralna pola št. 3, Pobirala sodruga Hauptman Ivan in Dolinšek Franc, Polaj: Hauptman Ivan II. 40 K; Dolinšek Franc 40 K; Hauptman Ivan I. 40 K; Manfreda Anton 8 K; Kopač Andrej 40 K; Bezgovšek Barba 20 K; Pistotnik Ivan 4 K; Pisanski Ivan 40 K; Čepin Ivan 20 K; Janežič Marija 40 K; Pfeifer Jože 6 K; Janežič Alojz 40 K; Narberger Marija 20 K; Vozel Jože 8 K; Kral Ančka 10 K; Kral Stefka 5 K; Okorn Jaka 40 K; Blaznik Ivan 10 K; Zakošek Jože 14 K; Pilnarar Marija 8 K; Skol Jernej 20 K; Nučič Jože 20 K; Jakob Ivan 14 K; Pikič Matevž 20 K; Zgajnar Jakob 20 K; Vrtinik Alojz 20 K; Planinc Andrej 24 K; Repovš Anton 14 K; Godec Marija 20 K; Pavlič Franc 20 K; Senegačnik Anton 20 K; Neimenovan 12 K; Prinač Mici 12 K; Pirč Marija 4 K; Klemenčič Franca 16 K; Medved Apolonija 4 K; Cizej Karl 20 K; Podlogar Marija 12 K; Grive Ivan 8 K; Ozis Jernej 10 K; Andrejani Peter 40 K; Barovič Ivan 20 K; Mori Alojz 14 K; Bregar Jurij 4 K; Jančič Franc 20 K; Lesjak Stefan 40 K; Kovač Franc 8 K; Planinšek Mihael 40 K; Aškerc Matevž 40 K; Cilušek Lovro 10 K; Cilušek Jožefa 20 K; Voga Ciril 4 K; Vodopivec Franc 13 K; Paulko Jože 10 K; Smuk Jakob 20 K; Goršek Franc 4 K; Zunk Alojzija 6 K; Alfacijs Helena 4 K; Berčič Marija 10 K; Renaldo Milan 8 K; Grčar Marija 40 K; Jarman Cecilija 20 K; Pirč Jože 12 K Rus Ivan 40 K; Klemenc Ivan 16 K; Valavec Jože 4 K; Bigles Kristi 40 K; Skočir Ivan 40 K; Vajdec Jože 6 K; Očepek Marija 10 K; Kadunc Lovro 20 K; Disanc Ignac 4 K; Kadela Franc 6 K; Renko Rezi 40 K; Koflan Vinko 7 K; Korošec Franc 30 K; Poboš Angela 6 K; Perme Tine 15 K; Jerele Franc 40 K; Kalšek Franca 40 K; Likar Jože 12 K; Ivan Trafar 10 K; Potekev Anton 20 K; Urh Karol 8 K.

Nabiralna pola št. 15, Nabirala sodruga Grivec in Lukež v Zabji vasi I.: Kolšek Lojza 10 K; Češko Rudl 8 K; Češko Franc 6 K; Pristav Ivan 26 K; Marija Sluga 8 K; Aržen Ivan 6 K; Remenič Stefan 12 K; Tomšič Alojz 8 K; Jazbec Ivan 8 K; Paušar Franc 4 K; Solbar Anton 8 K; Vozel Anton 10 K; Laznik Alojz 10 K; Slabšak Franc 40 K; Česnik Ivan 8 K; Gantar Jože 8 K; Jere Terezija 8 K; Tostišek Stanko 8 K; Flis Jakob 4 K; Albreh Ivan 7 K; Simič Ivan 4 K; Starpinšek Jože 10 K; Česlovnik Miha 16 K; Zakošek Franc 8 K; Zajc Luka 6 K; Hauptman Jože 20 K; Bola Anton 10 K; Mohor Valentin 4 K; Rudič Anton 10 K; Bizjak Franc 6 K; Kovač Marija 8 K; Ručaj Konrad 10 K; Klančnik Lojza 20 K; Lesičar Alojz 20 K; Štanc Franc 8 K; Berentini Ivan 18 K; Brečko Jože 20 K; Markovič Franc 20 K; Viran Anton 10 K; Suntajc Franc 20 K; Arjanc Anton 4 K; Škrbec Marija 4 K; Irl Ivan 5 K; Tečnik Ivan 8 K; Umek Alojz 12 K; Mureš Ivan 4 K; Donič Martin 8 K; Copa Pavel 8 K; Klanšek Alojz 12 K; Secun Anton 4 K; Pečnik Alojz 4 K; Oevirk Franc 2 K; Habine Anton 8 K; Gluhak Dominik 8 K; Dovhe Ivan 4 K; Murrenc Franc 8 K; Alojz Sepič 20 K; Smodič Ivan 10 K; Slabšak Franc I. 30 K; Kredar Franc 20 K; Spingar Ivan 4 K; Kvar Rudl 8 K; Kališnik Filip 4 K; Bačnik Pavel 20 K; Gnilšak Jakob 10 K; Zlag Ivan 20 K; Zlag Anton 20 K; Maruševar Filip 6 K; Berginc Jože 20 K; Avser Jože 20 K; Frece Jakob 4 K; Kucma Alojz 8 K; Štebal Franc 8 K; Cveč Anton 4 K; Kral Karol 4 K; Adamčič Jože 10 K; Janko Jože 20 K; Medvešek Franc 20 K; Jazbec Ivan 12 K.

(Dalje prih.)

Karl Marxov trg v Ljubljani.

Na seji ljubljanskega občinskega sveta dne 12. julija, se je med drugimi spremenilo tudi ime Turjaški trg, v Karl Marxov trg.

Predlog za to preimenovanje, so stavili občinski svetovalci Neodvisne Delavske Stranke Jugoslavije.

Karl Marx, duševni oče marksizma in modernega, revolucionarnega delavskega gibanja, je torej tudi v Ljubljani dobil svoj trg, kar bo slovenski proletarijat gotovo z veseljem pozdravil in z zadoščenjem vzel na znanje.

Člansko zborovanje občinskih delavcev

se vrši dne 26. julija ob pol 8. uri v prostorih »Delavsk. Doma«, Karla Marxa trg 2 (prejšnji Turjaški trg).

Lastnik: Zveza Neodvisnih Strokovnih organizacij za Slovenijo.

Odgovorni urednik: Pavlič Hinko. Tisk tiskarne »Merkur« v Ljubljani.